

РЕШЕНИЕ

№ 13513

гр. София, 04.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 74 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАРИЯ Т. ДОЛАПЧИЕВА

при участието на секретаря ЦВЕТЕЛИНА ИВ. ЯНАКИЕВА
като разгледа докладваното от МАРИЯ Т. ДОЛАПЧИЕВА Гражданско дело
№ 20231110102251 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано въз основа на искова молба на „д - о срещу з, с която е предявен иск с правно основание **чл. 411 КЗ** за заплащане на сумата в размер на **858,46 лева** – регресно вземане за платено от ищеца застрахователно обезщетение по имуществена застраховка „Каско+“ и ликвидационни разноски за вреди на МПС „Дачия Докер“ с рег. № „, причинени при ПТП, настъпило на 06.06.2022 г. в гр. Варна, по вина на водача на МПС „Ивеко“ с рег. № „, чиято гражданска отговорност е застрахована при ответника, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 16.01.2023 г. до окончателното плащане.

Ищецът основава претенцията си на твърдения, че на 06.06.2022 г. в гр. Варна, водачът на МПС „Ивеко“ с рег. № „, предизвикал пътнотранспортно произшествие, в резултат на което било увредено имущество на трето лице – лек автомобил „Дачия Докер“ с рег. № „, със собственика на което ищецът имал сключена имуществена застраховка „Каско+“, въз основа на която заплатил обезщетение в размер на 843,46 лева. Поддържа, че въпреки получената от ответника покана за сумата в размер на платеното обезщетение и ликвидационни разноски в размер на 15 лева, ответникът отказал да заплати дължимото обезщетение. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника, в който оспорва предявения иск. Оспорва наличието на основание за ангажиране отговорността му по процесната застраховка „Гражданска отговорност“, тъй като в случая собственик и на двете МПС, между които е настъпило процесното ПТП, било едно и също лице. Отделно от това оспорва иска и по размер. По така изложените доводи моли за отхвърляне на иска. Претендира разноски.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 235 ГПК във връзка с посочените от страните доводи, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За възникване на регресното вземане по иска с правно основание чл. 411 КЗ е необходимо да се установят следните факти: да е сключен договор за имуществено застраховане между ищеца и водача на увредения автомобил, в срока на застрахователното

покрите на който и вследствие виновно и противоправно поведение на водач на МПС, чиято гражданска отговорност е застрахована при ответника, да е настъпило събитие, за което ответникът носи риска, като в изпълнение на договорното си задължение ищецът да е изплатил на застрахования застрахователно обезщетение в размер на действителните вреди. Съобразно разпоредбата на чл. 154 ГПК ищецът следва да установи горепосочените обстоятелства, а в тежест на ответника е да докаже възразенията си, а при установяване на посочените обстоятелства, че е заплатил процесната сума.

С оглед становището на ответника и на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 и 4, вр. чл. 153 ГПК с доклада по делото са отделени като безспорни между страните и ненуждаещи се от доказване обстоятелствата, че на 06.06.2022 г. в гр. Варна между водача на МПС „Дачия Докер“ с рег. № „, застрахован при ищеца по застраховка „Каско+“ и водача на МПС „Ивеко“ с рег. № „, застрахован при ответника по застраховка „Гражданска отговорност“, е реализирано ПТП по вина на водача на МПС „Ивеко“ с рег. № „, както и че ищецът е изплатил застрахователно обезщетение в размер на 843,46 лева. Посоченото се установява и от събраните по делото писмени доказателства – двустранен констативен протокол от 06.06.2022 г., застрахователна полица за застраховка „Каско“, уведомление за щети по МПС, преводно нареждане, справка от информационната система на Гаранционен фонд за сключена застраховка „Гражданска отговорност“. Между страните не се спори, а и събраните по делото писмени доказателства сочат, че собственик и на двете моторни превозни средства е едно и също лице, а именно „Ди Ес Хоум-Транс“ ООД. Съгласно неоспореното и прието заключение на автотехническата експертиза щетите по МПС „Дачия Докер“ с рег. № „, са причинени в резултат на настъпилото произшествие.

Основният спорен по делото въпрос е налице ли е основание за ангажиране отговорността на ответното дружество с оглед възразението на същото, че в случая не се касае за причинени на трето лице вреди по смисъла на чл. 493, ал. 1 КЗ, за които застрахователят да покрива отговорността на застрахования по силата на сочената разпоредба, тъй като собственик и двете моторни превозни средства, участвали в процесното МПС е едно и също лице.

Съгласно разпоредбата на чл. 477, ал. 1 КЗ обект на застраховане по задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите е гражданската отговорност на застрахованите физически и юридически лица за причинените от тях на трети лица имуществени и неимуществени вреди, свързани с притежаването и/или използването на моторни превозни средства, за които застрахованите отговарят съгласно българското законодателство или законодателството на държавата, в която е настъпила вредата. Съгласно ал. 2 застраховани по смисъла на чл. 1 са собственикът, ползвателят и държателят на моторното превозно средство, за което е налице валидно сключен застрахователен договор, както и *всяко лице, което извършва фактически действия по управлението или ползването на моторното превозно средство на законно основание*. В чл. 477, ал. 3 КЗ изрично е посочено, че **трети лица** по ал. 1 се смятат *всички увредени лица с изключение на лицето, което отговаря за причинените вреди*, както и всички правоимащи лица в резултат на неговата смърт. Правоимащите лица имат право на обезщетение за вредите, които произтичат само от качеството им на пострадали лица. Аналогична е и уредбата в чл. 257, ал. 3 КЗ /отм./, съгласно която за трети лица се смятат всички лица, с изключение на лицето, което отговаря за причинените вреди.

Следователно всяко лице, извън делинквента, се явява трето лице по смисъла на цитираната разпоредба и като пострадало от деликт разполага с правото на пряк иск срещу застрахователя. За допустимостта на прекия иск е ирелевантно дали лицето е собственик на увреждащото моторно превозно средство и дали в това си качество е сключило договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, по който е страна. Допълнителен аргумент в подкрепа на изразеното разбиране е самата същност на имуществената застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, една от специфичните особености на която е, че застраховано е всяко лице, което ползва моторно превозно средство на законно основание и в този смисъл е отговорно за причинените при управлението му вреди – чл. 257, ал. 2 КЗ /отм./ и чл. 477, ал. 3 КЗ. В този смисъл са задължителните указания за съда в Тълкувателно решение № 1/2014 г. на ОСТК на ВКС, като съгласно т. 3 на същото собственикът на превозно средство, сключил задължителна

застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, е трето лице по смисъла на чл. 257, ал. 3 КЗ /отм./ и е легитимиран да предяви иск по чл. 226, ал. 1 КЗ /отм./ срещу застрахователя по същата застраховка за причинените му вреди при управление на собственото му моторно превозно средство от друго лице. Следователно в разглеждания случай собственикът на процесното МПС „Дачия Докер“ с рег. № „, независимо, че е и собственик на МПС „Ивеко“ с рег. № „, управлявано от виновния за настъпване на ПТП водач, се явява трето лице по смисъла на чл. 477, ал. 3 КЗ и е легитимиран да предяви иск по чл. 432 КЗ, респ. ищецът като застраховател по имуществена застраховка за увреденото МПС след заплащане на обезщетение по същата встъпва в правата на същия срещу причинителя на вредата или неговия застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ – в случая ответното дружество – до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски.

По отношение на размера на застрахователното обезщетение при съдебно предявена претенция съдът следва да определи същото по действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие. Действителната стойност на вредата е пазарната стойност, на която може да бъде закупено същото имущество към момента на настъпване на вредата, или пазарната стойност на ремонта за отстраняване на настъпилата вреда. Съгласно заключението на автотехническата експертиза стойността, необходима за възстановяване на МПС „Дачия Докер“ с рег. № „, изчислена на база средни пазарни цени към датата на ПТП, възлиза на сумата в размер на 1247,29 лева. В тази връзка следва да се посочи, че сумата, изчислена на база средни пазарни цени от алтернативни източници, не онагледява средните пазарни цени към датата на процесното ПТП, тъй като тя е изчислена на база средни цени, но само от алтернативни доставчици, т.е. съобразени са цените само от ограничен сегмент от пазара на части, боя, материали и труд. Доколкото регресното вземане възниква в размера на по-малката от двете суми – на действителните вреди и на извършеното плащане - в случая на извършеното плащане се налага извод, че регресното вземане на ищцовото дружество към ответното такова на основание чл. 411 КЗ е в размер на платеното обезщетение от 843,46 лева. Към тази сума следва да бъде добавено и дължимото на основание чл. 411 КЗ обезщетение за направените обичайни разходи във връзка с щетата, като съдът намира, че претендираната сума от 15 лева е в обичайния размер за такива. Ето защо общият дължим от ответника размер възлиза на сумата от 858,46 лева, в какъвто размер е и претенцията на ищеца. При това положение предявеният от ищеца иск се явява основателен и следва да бъде уважен изцяло.

По разноските:

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на ищеца следва да бъдат присъдени направените и претендирани по делото разноски в общ размер на 780 лева, от които 50 лева за платена държавна такса, 250 лева за платен депозит за вещо лице и 480 лева за платено адвокатско възнаграждение с включен ДДС.

При този изход на спора разноски в полза на ответника не се дължат.

Така мотивиран, СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД

РЕШИ:

ОСЪЖДА з, с ЕИК , и със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Симеоновско шосе“ № 67А, да заплати на „д – о, с ЕИК , и със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Витоша“ № 89Б, на основание чл. 411 КЗ сумата в размер на **858,46 лева**, представляваща регресно вземане за платено от ищеца застрахователно обезщетение по имуществена застраховка „Каско+“ и ликвидационни разноски за вреди на МПС „Дачия Докер“ с рег. № „, причинени при ПТП, настъпило на 06.06.2022 г. в гр. Варна, по вина на водача на МПС „Ивеко“ с рег. № „, чиято гражданска отговорност е застрахована при ответника, ведно със законната лихва от 16.01.2023 г. до окончателното плащане, както и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата в размер на **780 лева** – разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____